

📅 Litér, 2020. június 7. | Ábrahám sorozat 15.

👤 Szabó J. Róbert lelkipásztor

📖 **Jaj nekünk, ha Lótok vagyunk!**

📖 **1Mózes 19,1-22.**

Kedves Testvérek!

A mostani igehirdetésemben Lótra, Ábrahám unokaöccsére koncentrálok. Az ő történetével folytatjuk tovább az Ábrahám életéről szóló sorozatunkat.

1.

Lótról elmondhatjuk, hogy mellékszereplője Ábrahám történetének. Talán nem sértem meg azzal, ha azt mondom, hogy ő a törpe az óriás mellett. Ez egyfelől érthető a koránál fogva és helyzeténél fogva, de bennem kérdés, hogy örökre jelentéktelen mellékszereplőnek kellett maradnia?

Az online bibliaóráinkon az ApCsellet foglalkozunk. Most tartunk Pál apostol első missziói útjánál. Amikor Pál elindul erre a misszió útra, akkor Barnabás után ment, így írja Lukács: *Barnabás és Saul... elindultak.*^{13,4} Egyértelmű, hogy az induláskor Pál még csak mellékszereplő. De mire a 13. fejezet 13. verséhez érkezünk már ezt olvassuk: *Pál és társai tovább hajóztak...*, vagyis Pál előrébb lépett, és ettől a pillanattól kezdve már ő volt a főszereplő. Nem véletlen tehát, hogy nem Barnabás missziói útjairól olvasunk a Bibliában.

Amivel azonban Pál élni tudott, azzal nem tudott élni Lót. Ezért van az, hogy Ábrahám, a maga botlásai ellenére is ott áll a hit hőseinek sorában, Lót nevét azonban nem olvassuk ebben a felsorolásban. Pedig ez a lehetőség Lót előtt is adott lehetett volna, de Lótból nem lett hithős.

2.

De ki is volt valójában ez az ember? Ha jobban megismerjük őt, akkor világosan látható lesz a számunkra, hogy nem a pusztán véletlennek köszönhető az, hogy Lót sohasem lett a hit hőisévé!

Neve sokáig úgy bukkan fel Ábrahám történetében, mint aki hűségesen követi nagybátyját. Vele indul el Kánaán földjére, vele vándorolja végig az ígért földjét, vele tévelyeg Egyiptomban, és vele űzetik ki onnan: meggazdagodva. Én úgy gondolom, hogy ezzel nincsen is semmi baj, hiszen Ábrahám volt a vezető, a családfő, a rangidős, a pátriárka, furcsa is lett volna az, ha azt olvassuk, hogy Lót elkezd kezdeményezni, vagy valami mást csinálni, mint hogy mindenben engedelmesen követi Ábrahámot. Az Ő feladata a kor szokásjoga szerint az igazodás volt egy korban előtte és rangban fölötte álló emberhez.

Lót **előre lépésének lehetősége**, a pillanat, amikor felnőhetett volna Ábrahám mellé az volt, amikor nagybátyja felkínálta neki a választás lehetőségét, hogy merre induljon el. De ahelyett, hogy felnőne Ábrahám mellé, ezt olvassuk: *Lót ekkor körülnézett a vidéken. Láta, hogy a Jordán völgye olyan, mint a jól öntözött kert. ... Ezért hát Lót a Jordán völgyét választotta lakóhelyül...*^{1Móz 13,10a.11a.}

Jaj nekünk, ha Lótok vagyunk! | IMózes 19,1-22.

Lót számára tehát itt lett volna a lehetőség, hogy önállóan döntsön és hitben válasszon. Ez lett volna az alkalom, hogy elkezdjen felnőni, de saját lábára állva is ugyanaz a hitbeli törpe maradt. Mert Lót nem keresi Isten akaratát, nem kérdezi meg Isten véleményét, hanem elindul a saját bölcsességében bízva, a maga eszére támaszkodva.

Életének ez az első tanulsága, hogy mindig veszélyes dolog az, amikor az ember a saját feje után indul útnak, és a maga eszére és bölcsességére támaszkodva teszi meg élete sorsdöntő lépéseit. Nem véletlen a Biblia szelíd figyelmeztetése: *Bízz az Örökkévalóban teljes szívvel, és ne menj a saját fejed után! Minden helyzetben ismerd fel az Örökkévalót és akaratát, akkor majd ő egyengeti utadat, és vezeti lépteidet!* ^{Péld 3,5-6.}

Ezért tartom igazságtalan dolognak azt, amikor azok emberek, akik kizárják Istent az életükből, ha valami baj éri őket, azonnal számon kérik Istent, hogy hol volt és miért nem segített. A koronavírus járvánnyal kapcsolatban olvastam egy cikket, amelynek írója azt kérdést járta körbe, hogy mire számíthatunk most, amikor bajba kerültünk. Szerinte Istenre azért nem számíthatunk, mert eddig sem segített soha a történelemben. Pedig lett volna rá hatalma. De hát ki is az Isten? Ő a dzsinn, akit előhívhatunk a lámpásból, majd, amikor megtette azt, amire köteleztük, akkor szépen visszabújik és engedi, hogy tovább menjünk a magunk választotta ostoba útjainkon?! Az ilyen dzsinnt nem istennek, hanem Aladinnak hívják...

De térjünk vissza Lóthoz, akinek minden tragédiája ebben a választásban gyökerezett. És mivel ő sem élt légürestérben, saját rossz döntésének következményeként rántotta magával egész családját. Hiszen ebben az ostoba döntésében gyökerezik felesége halála, a lányainak bűne, de minden vagyonának és otthonának az elvesztése is. És mennyire másként alakulhatott volna minden, ha a választás pillanatában nem a maga feje után indul el, hanem Isten akaratát keresve, hozza meg döntését, és Istenre nézve választ.

De Lót számára volt valami, ami fontosabb volt, mint Isten. Valami, amit Isten elé helyezett: a jólét kényelme. Sodoma és Gomora vidéke pedig, ami abban az időben olyan volt, mint a paradicsom, ezt a kettőt kínálta Lót és családja számára. Ja, hogy azt olvassuk: *Sodoma lakói azonban nagyon gonoszok voltak, és súlyosan vétkeztek az Örökkévaló ellen.* ^{1Móz 13,13.} Ez az, amiről Lótnak a döntésekor fogalma sem volt. Mert ... *van olyan út, amely helyesnek látszik, végül mégis a halálba vezet.* ^{Péld 14,12.}

3.

Érdekes Lót történetét olvasva meglátni azokat a finom utalásokat, amelyek arról beszélnek, ahogyan Lót szép lassan merül el abba a mocsárban, amibe választásával lépett. Először még csak ...*a Jordán völgyében, a városok között sátorozott. Sodoma közelében vert sátrat.* ^{13,12.} Azután azt olvassuk, hogy már *Sodomában lakott.* ^{14,12.} Végül itt a 19. fejezet elején ezt: *Lót is a város kapujában ült.* ^{19,1.}

Ezt az utolsó információt ne úgy értelmezzük, hogy Lót, mint egy lusta ember naphosszat lógatta a lábát a város kapujában, vagy netán ott koldult és próbálta megpumpolni az

Jaj nekünk, ha Lótok vagyunk! | IMózes 19,1-22.

arra érkező idegeneket. Ez a kifejezés Lót rangjára utal. Arra, hogy bekerült a város vezetésébe, mint a város elismert polgára, a városi tanács tagjaként, az éppen adódó ügyes-bajos ügyekben kellett döntést hoznia. A kapuban ülés tehát a jogszolgáltatás és közigazgatás kifejezése volt.

Ez világi szemmel nézve egy gyönyörű siker történet! Ahogyan egy ember, aki kezdetben nomád sátorlakó, szép lassan megtelepedik egy városban, majd olyan tiszteletet vív ki, hogy bevásztják a város vezetésébe. Lót tehát valódi otthonra talált Sodomában.

Egyes lelki körökben ezt hallva felszisszennek a hallgatók, és máris csóválják a fejüket. Először is hogyan telepedhetett le Lót ebben a bűnös városban? Másodszor hogyan válhatott szerepet annak a városnak a vezetésében, amelynek neve a leggusztustalanabb erkölcsi fertővel vált eggyé? Ők, ha tehetnék máris Lót fejére olvasnák az ígét: *Mi köze lehet egymáshoz két embernek, ha az egyik Istennel összhangban akar élni, a másik meg áthágja Isten törvényeit? Mi köze lehet a világosságnak a sötétséghez? ... Ezért jöjjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük — így szól az Örökkévaló —, hozzá se érjete ahhoz, ami tisztátalan...* ^{2Kor 14b.17a.}

Csakhogy nem azzal volt a baj, hogy Lót Sodomában élt, sem nem azzal, hogy szerepet vállalt a város vezetésében. (S mondom ezt akkor is, ha az előbb éppen arról szóltam, hogy az az út, ami ide vezette őt egy maga választotta út volt.) Hiszen annak az embernek, aki az élő Isten szolgálója éppen ebben a minőségében lenne felelőssége és feladata az, hogy szerepet vállaljon a tágabb környezete életében is. „Isten gyermekének ott van a helye a közéletben, meg kell ragadnia minden szolgálati lehetőséget, ahol az ember, a lakosság javára dolgozhat.” ^{Joó Sándor} Így fejezi ki ezt Jézus: *Ti olyanok vagytok az emberek között, mint a só. ... Ti vagytok a világosság az egész világ számára.* ^{Mt 5,13a.14a.}

Ahogyan a só ízt ad az ételnek, gátolja a hús *Ti olyanok vagytok az emberek között, mint a só. ... Ti vagytok a világosság az egész világ számára.* rothadását, ugyan az Istent ismerő embernek is az a feladata, hogy Isten világának jó ízét vigye bele a világba, és ha meg nem állíthatja, de a maga helyén lassítsa annak a világnak a romlását, a gonoszság terjedését, ahová állíttatott. A világosság pedig sohasem uralkodik, hanem ahol csak felgyűl, ott szolgál: utat mutat, leleplez. Világítani! Ez keresztény felelősségünk és feladatunk, ahogy Pál apostol írja: *E gonosz és romlott nemzedékben úgy ragyogtok, mint a csillagok a sötét éjszakában, miközben Isten életet adó üzenetét hirdetitek nekik.* ^{Fil. 2,15-16a.}

De Lót se nem volt só, se nem volt világosság. Nem fékezte semmi rossznak a terjedését, nem ragyogott, mint csillag a lelki sötétség éjszakájában. Lót olyan volt Sodomában, mint a megízeltetlenül só és az elrejtett mécses, ami semmire sem volt jó. Annak az embernek a jelképe ő, aki ott van valahol, de hiába van ott. Szolgálhatna, de nem szolgál.

4.

Emlékeztek még Ábrahám alkudozására Istennel? Ha Isten talált volna tíz igaz embert... csak tízet egy több ezer lakosú városban... akkor az Örökkévaló Isten megkímélte volna

Jaj nekünk, ha Lótok vagyunk! | IMózes 19,1-22.

Sodomát azért a tíz igazért. De nem talált... Ha Lót sóként és világosságként élt volna abban a városban, és komolyan vette volna azt, hogy ő elsősorban Isten népéhez tartozik, és a városvezetői szerepét a városiak számára áldásként végezte volna, akkor... Mert ott volt ő: az egy. A felesége: kettő. A két lánya: az négy. A vejei: az hat. Már csak négy ember hiányzott a tízhez. És nem volt sehol az négy ember. Egyedül Lót családjából és környezetéből kikerülhetett volna az tíz igaz ember, aki megmenthette volna Sodomát és Gomorát. És ő ugyan megmenekült, de ő sem saját maga miatt, hanem csak Ábrahámért. De Lót önmagában arra már kevés volt, hogy megmentse a várost. Csődöt mond.

Miben látjuk még Lót hitének csődjét? Abban, hogy semmit sem ér a szava, sem a város-lakók előtt, amikor a felajzott férfiak meg akarják lincselni őt, mert nem adja ki egy kis hancúrra vendégeit. Sem akkor, amikor vejeit akarja menteni, és azok kinevetik őt, mert jó tréfának tartják figyelmeztetését. Nem lehet, hogy azért nem vette komolyan senki, mert olyan életet élt, ami miatt a legnagyobb veszedelemben sem volt súlya annak, amikor szólt? Vagy mert sohasem beszélt a környezetében élőknek arról, hogy ki is az az Isten, akihez ő tartozik? És ez az Istenhez tartozás szavak nélkül sem ragyogott át az életén?

5.

Ne értsük félre! Sodoma és Gomora lakói nem Lót miatt, hanem a saját bűneik miatt veszték el Isten ítéletében. Nem Lót miatt veszték el, de Lót miatt nem hallottak a menekülés útjáról.

Sodoma és Gomora lakói nem mentegethetik majd Isten haragjának napján magukat Isten előtt és nem mutogathatnak Lótra: miatta nincs üdvösségünk. De Amikor Lót Isten színe elé áll azon az utolsó napon, az Úr rajta kéri számon a két város lakóinak elveszett lelkét, ahogyan olvassuk: *Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vért tőled kérem számon.* Ez. 33,8.

Ezért sem játék Isten népéhez tartozni! Mert mindannyiunknak órállói felelősségünk van a körülöttünk élők felé. Betöltjük ezt? Vállaljuk ezt? Éljük ezt? Vagy a magunk helyén: a családukbán, a munkahelyünkön, a közösségekben, amelyeknek tagjai vagyunk mi is Lótok vagyunk?

*Ó visszajön, Sion, előbb, mint veled,
Felfedi titkát minden szív előtt.
Egy lélekért se érjen vádja téged,
Hogy temiattad nem látta meg Őt.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!*